

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Finansudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. september 2009
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2009-792-1013
Dok.: AHN40591

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende § 11 i forslag til finanslov for finansåret 2010 (L 219), som Folketingets Finansudvalg har stillet til justitsministeren den 25. august 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Bødskov (S).

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Finansudvalg vedrørende § 11 i forslag til finanslov for finansåret 2010 (L 219):

”Ministeren bedes redegøre for, om finansminister Claus Hjort Frederiksen og videnskabsminister Helge Sanders udtalelser til Jyllands-Posten den 20. august 2009 og Berlingske Tidende den 23. august 2009 er et brud på Finansministeriets pålæg om tavshedspligt, som beskrevet i dokumenter af 24. august 2009 fra Finansministeriet.”

Svar:

Ved dokumenter af 24. august 2009 pålagde Finansministeriet – under hensyn til bestemmelserne i værdipapirhandelslovens § 36 og forvaltningslovens § 27 – Finansudvalgets medlemmer tavshedspligt i forhold til det materiale, der er omtalt i de nævnte dokumenter.

Med hensyn til værdipapirhandelslovens § 36 bemærkes, at værdipapirhandelsloven henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Om tavshedspligtbestemmelsen i forvaltningslovens § 27 kan Justitsministeriet oplyse følgende:

Det følger af forvaltningslovens § 27, stk. 3, at der kan pålægges en person *uden for den offentlige forvaltning* tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som en forvaltningsmyndighed videregiver til den pågældende uden at være forpligtet hertil (et såkaldt tavshedspålæg).

Da ministre virker inden for den offentlige forvaltning, vil de ikke være omfattet af et tavshedspålæg, der er meddelt i medfør af forvaltningslovens § 27, stk. 3, men derimod være underlagt de almindelige regler om tavshedspligt, der gælder for personer, der virker inden for den offentlige forvaltning.

Det er således fastsat i forvaltningslovens § 27, stk. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning har tavshedspligt, jf. borgerlig straffelov § 152 og §§ 152 c-152 f, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

I forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1-7, er der foretaget en opregning af, hvilke offentlige eller private hensyn, som efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde kan føre til, at en oplysning er fortrolig og dermed undergivet tavshedspligt. Opregningen er ikke udtømmende, men den må antages at dække langt den overvejende del af de hensyn, der kan føre til tavshedspligt. Den nævnte bestemmelse har følgende ordlyd:

”§ 27. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. borgerlig straffelov § 152 og §§ 152 c-152 f, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, herunder navnlig til:

- 1) statens sikkerhed eller rigets forsvar,
- 2) rigets udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske interesser, herunder forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner,
- 3) forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser samt straf fuldbyrdelse og beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning,
- 4) gennemførelse af offentlig kontrol-, regulerings- eller planlægningsvirksomhed eller af påtænkte foranstaltninger i henhold til skatte- og afgiftslovgivningen,
- 5) det offentliges økonomiske interesser, herunder udførelsen af det offentliges forretningsvirksomhed,
- 6) enkeltpersoners eller private selskabers eller foreningers interesse i at beskytte oplysninger om deres personlige eller interne, herunder økonomiske, forhold, eller
- 7) enkeltpersoners eller private selskabers eller foreningers økonomiske interesse i at beskytte oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold.

Stk. 2. [...]

Det beror på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om en oplysning er fortrolig, og om det i givet fald vil være uberettiget at videregive den pågældende oplysning. Vurderingen vil bl.a. afhænge af oplysningens karakter og den sammenhæng, hvori den indgår. Det vil i vurderingen også indgå, om den, som måtte have videregivet en fortrolig oplysning, har haft rådighed over den offentlige eller private interesse, som begrunder fortroligheden.

På baggrund heraf og under hensyn til, at Justitsministeriet af principielle grunde generelt ikke udtaler sig om, hvorvidt enkeltpersoner, herunder ministre, i konkrete tilfælde må antages at have overtrådt lovgivningen, finder Justitsministeriet ikke at burde udtale sig om de konkrete forhold, som Folketingets Finansudvalg henviser til i spørgsmålet.